

Příběhy našich sousedů

„Život je krásnej. Jsem životní optimista, mám ze života obrovskou radost.“

Ladislav Vilímek

Zpracovaly: Eva Kremláčková, Tereza Veselá, Klára Zámková, Gábina Vítková

Pedagogický koordinátor: Mgr. Tomáš Koutný

Škola: Základní škola Jihlava, Křížová 33, příspěvková organizace

Ladislav Vilímek, archivář, badatel a historik, se narodil dne 29. května 1940 v Brtnici u Jihlavy. Protektorátní dětství prožil pan Vilímek v Jihlavě v Židovské ulici číslo 23. O tom, v jak nuzných podmínkách strávil dětství, svědčí jeho vzpomínky.

1:38 - 1:56:

„V tom domku, kde nebyla ani voda, a uvnitř ani záchod, tak tam jsme bydleli. Na záchod se chodilo do dřevěné latríny na dvůr, koupali jsme se v dřevěných neckách. Pro vodu se muselo chodit do hlavního baráku do přízemí. Potom se ohřívala doma na kamnech.“ Některé zážitky byly opravdu dramatické, především ty z doby krátce po osvobození města.

5:05 - 5:15:

„U hřbitova byly odstřelené dva sovětské tanky. Já jsem byl jedním z těch, kteří tam šli, ještě když se z těch tanků kouřilo. Dokonce jsem tam viděl ohořelé zbytky vojáka.“

Krátce po válce v roce 1946 Jihlavou projížděl pan prezident Beneš s manželkou, kterého všichni vítali na náměstí.

20:04 - 20:21:

„Dole na náměstí jsme stáli, pan prezident přijel, moje spolužačka Lída Novotná se uklonila, paní prezidentové předala kytici a zarecitovala básničku.“

Po únoru 1948 se k moci dostali komunisté. Z Vilímkovy rodiny však nikdo do KSČ nevstoupil, což rodině dělalo problémy.

28:47 - 28:59:

„Pane Vilímek, připravte se, že vaše děti se nikam na školy nedostanou, půjdou do výroby, neplníte základní povinnosti, nemáte rád lidově demokratické zřízení.“

V červnu roku 1953 přišli obyvatelé Československa o své úspory, často celoživotní. O přípravách věděl jen úzký okruh vyvolených, lidé to však tušili.

20:48 - 20:58:

„Vědělo se, že něco bude. Všichni večer chodili tajně nakupovat. Kupovali kde co, kožichy, koberce, nábytek,...“

Jako mladý chlapec dělal pan Vilímek ministranta u Minoritů, kde se setkával s mnoha zajímavými lidmi. Jedním z nich byl akademický sochař a člen odbojové skupiny Karla Veselého, Jaroslav Šlezinger. Pan Jaroslav Šlezinger, tvůrce sousoší Zaváté šlépěje, věnovaného obětem druhé světové války, byl v komunisty vykonstruovaném procesu obviněn z velezrady, souzen v politickém procesu „Veselý, Rod a Tuček“, a odsouzen k trestu odnětí svobody na 25 let, konfiskaci majetku a ke ztrátě občanských práv.

24:05 - 24:17:

„Přišel kostelník a říká, prosím tě pěkně, běž zavřít hlavní vrata, budeme mít návštěvu, ale bude to tajná návštěva, nesmíte o tom nikde mluvit, přijde někdo, koho vidíte možná naposled, protože půjde do kriminálu.“

V roce 1968 nás přijela „osvobodit“ vojska varšavské smlouvy. Pan Vilímek se šel podívat na jejich příjezd do Jihlavy a v centru zažil zvláštní situaci.

45:55 - 46:29:

„Před poštou se pohyboval jeden ruskej voják, byl špinavej, nemytej, zarostlej, vypadal jako šupák, málem si šlapal po kalhotech, kabát měl dlouhej dokonce snad až k botám, chodil tam s takovou flintou, netečně, sem, tam, sem, tam. Najednou slyším, že mi někdo klepe na rameno a on tam za mnou stál nějakej francouzskej redaktor. Ten mi naznačil, jestli bych mu dal jako ruku v bok, že teleobjektivem bude snímat Rusáky, co tam chodili. Dal jsem ruce v bok, dělal jsem hrdinu, a on to tou škvírkou fotil, fotil, fotil...“

V roce 2012 Židovská obec v Brně udělila panu Vilímkovi pamětní medaili Barucha Jakoba Placzka a Richarda Federa za jeho dlouholeté úsilí o zachování památky židovských občanů města Jihlavy a okolí zavražděných nacisty v období šoa. V roce 2017 pan Vilímek obdržel nejvyšší ocenění kraje Vysočina, Kamennou medaili, za neúnavnou propagaci historie Jihlavy a regionu a zejména za zmapování osudů Židů na Jihlavsku. Jeho kartotéka dokumentuje všechny jihlavské oběti holocaustu.

33:44 - 33:57:

„Mám databázi Židů, prakticky největší daleko široko. Je tam přes třicet tisíc osob, které prošly Jihlavou a Jihlavskem. Mám kontakty, volají Židé, jestli bych jim nedoplnil rodokmen...“

V současnosti pan Ladislav Vilímek stále tvoří, pracuje na článcích a historických knihách (I domy umírají vstoje). Tvůrčí činnost je jeho velikou vášní a chystá se tak prožít celý zbytek života.

Motto pana Ladislava Vilímka zní: „Život je krásnej. Jsem životní optimista a mám ze života obrovskou radost.“